

[Arbejdsministeren]

vidt der er tale om uforskyldt nød, et princip, som man for længst har forladt inden for den moderne sociale lovgivning. Det menneske- og samfundssyn, der her lægges frem, er så skræmmende, at forslaget, som jeg også sagde det, sidste gang vi behandlede det her i tinget, simpelt hen ikke egner sig til debat.

Jeg skal selvfølgelig ikke frakende forslaget, at det, om end resultatet er blevet næsten absurd, er et udtryk for tankegangen om at anvende understøttelsesmilliarderne mere aktivt til at få udført arbejde, men jeg vil gerne anbefale forslagsstillerne i stedet at interessere sig for regeringens forslag på disse områder, som måske ikke er helt så ambitiøse, men som til gengæld vil være betydelig mere smagelige at få gennemført.

Jeg må derfor på basis af disse bemærkninger sige, at regeringen ikke ønsker at indgå i nogen form for forhandling om dette lovforslag.

Hans Jørgen Jensen (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Kaj Poulsen, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg sige nogle bemærkninger på socialdemokratiets vegne.

Når man læser indholdet af dette forslag, forstår man, hvis man ikke vidste bedre, at alle andre politiske partier end lige netop fremskridtspartiet er uansvarlige og fantasiløse – for ikke at tale om det, der er værre.

Det må naturligvis glæde en socialdemokrat, at forslagsstillerne har skrevet i bemærkningerne, at det værste af alt begyndte med Hartling, men jeg forstår, at aukenisterne, som man skriver i bemærkningerne – denne nye politiske ideologi – ikke er mange femører bedre, men dog alligevel lidt.

Jeg ved næsten ikke, om man skal le eller græde, når man læser forslaget og bemærkningerne. Jeg kunne egentlig godt have tænkt mig at ironisere i hele min taletid, men lad mig rent sagligt fastslå, at de tanker, forslaget indeholder, ingen forbindelse har til realitetens verden i et velordnet og demokratisk samfund som vort.

Lad mig blot nævne, hvad fremskridtspartiet foreslår. De foreslår: 1) Arbejdsløshedskasserne i deres nuværende form skal nedlægges og i konsekvens heraf også arbejdsdirektoratet, arbejdsmarkedsnævn og landsar-

bejdsnævn. 2) Efterlønsordningen skal fjernes. 3) Invalidepension, enkepension og førtidspension er i fare, hvis forslaget gennemføres, idet man i bemærkningerne til forslaget siger, at disse pensioner er omfattet af loven.

Desuden forstår jeg, at stavnsbåndet skal genindføres i Danmark, idet man skal stille til mønstring hver dag et eller andet sted, hvorfra man så dirigeres ud til arbejdet. Hvis den arbejdsløse har opfyldt arbejdsvilkårene tilfredsstillende, som der står – og det kræver efter min opfattelse meget tilsyn fra socialforvaltningen, som lovforslaget bestemmer skal administrere loven – har vedkommende fortjent 300 kr. pr. dag. Man kunne så fristes til at spørge, hvordan situationen er, hvis der nu er én, der finder ud af, at man ikke har udført arbejdet tilfredsstillende. Er der så nogle andre måder, man kan gøre sig fortjent til at få til livets opretholdelse på, eller skal man så bare være henvist til at gå ud og tigge?

I bemærkningerne siges endvidere, at normal arbejdstid er kl. 7 om morgenen, men at kl. 4 om morgenen f. eks. i sneperioder godt kan være mere passende, og har der været dyrskue, som der står i bemærkningerne, eller en koncertfestival med Kim Larsen, som måske kræver ekstra oprydning, møder man klokken ét, og så fremdeles. Man kan i virkeligheden godt spørge, på hvilket tidspunkt man opnår at møde hinanden, når man sådan kan flytte tidspunkterne tilbage.

Jeg synes, det er et urealistisk og et uigenomtænkt forslag. Man må undskylde mig, at jeg rent faktisk har sagt så meget. Lovforslaget fortjener det ikke, og vi socialdemokrater afviser det med indignation.

Grethe Fenger Møller (KF):

Som arbejdsministeren allerede sagde, har dette lovforslag jo været behandlet i folketinget tre gange i næsten uændret skikkelse, og jeg kan for mit partis vedkommende oplyse, at vi ikke har ændret holdning til dette lovforslag fra fremskridtspartiets side.

Jeg kan måske, hvis jeg skal være i mit positive humør, prøve på at sætte mig ind i noget af tankegangen. Tankegangen har måske været, at alle mennesker, der er arbejdsløse, på en eller anden måde skal kunne tage arbejde, uanset hvilken form for arbejde det